

"התנתקויות"

מאת תמרה אבנר ■ הוצאת זמורה ביתן 2009
303 עמודים

הבלתי נמנעת. הסיפור מסתיים מספר חודשים אחרי שהכל נגמר ובעצם מתחיל משהו חדש. בדיוק כמו במישור הלאומי-פוליטי, גם בשם הספר הבחירה במילה "התנתקות" כדי לתאר את התהליך שעוברת המשפחה, טעונה ומחייבת. אנשי הימין מכנים את ההתנתקות ההיא בשמות אחרים לגמרי, בעלי קונוטציה קשה הרבה יותר כמו עקירה וגירוש. בשמאל מכנים את התהליך בפשטות פינוי.

"וואנס התחייבת- אתה חתום. בתים לא מפרקים. פשוט, בית לא מפרקים. נקודה. וואנס אתה נשוי- זה לכל החיים." (עמוד 7). במשפט הנאמר מפי אודי עם-שלום, מתחיל הספר, מתחיל ספרה של תמרה אבנר "התנתקויות". אין יותר מספורי לסיפור עצמו מהמשפט - בית לא מפרקים. אבל מכיוון שהוא נאמר על ידי אלוף משנה בצבא, מג"ד ששפתו היא צבאית, שפה שהיא במהותה מדויקת,

"התנתקות", השם המקובל של התהליך ההוא, היא עוד מילה המצטרפת למכבסת המילים הלאומית. ובדיוק כך גם התהליך שעוברת משפחת עם-שלום (אפילו שם המשפחה סמלי) התנתקות במקום פירוק, הרס, פרידה, גירושין, בגידה. אולי כי התנתקות בסופה מאפשרת גם התחברות אחרת. הספר כתוב נפלא בארבע קולות שונים ומדויקים מתוך הבנה ואמפתייה לכל אחת מהדמויות ותהליך השינוי שהיא עוברת. באופן אישי, במהלך כל הקריאה יצא לבי דווקא אל אופיר, הילד שאינו יכול לדבר את מצוקתו, אז הוא מביע אותה בכל דרך אחרת. הילד שזקוק יותר מכל דמות אחרת ליציבות ובטחון עד כדי כך שהוא מחליט שהוריו לבטח לא אוהבים אותו "אימהות תמיד אוהבות את הילדים שלהם. ככה זה, זה חוק של הטבע... רק האמא שלי לא. וזה סימן שאני יותר גרוע מפושעים שמזריקים סמים, וזה סימן שאני יותר גרוע מרוצח ויותר דפוק ממפגר, ואפילו אפילו יותר מפלצת מנאצי. כי אחרת איך אפשר להסביר למה היא כל כך לא אוהבת אותי? דפוק אחד" (עמוד 265).

תמרה אבנר הסופרת היא תושבת שהם וזהו הרומן הראשון שהיא מפרסמת.

**אני כבר מוכנה
לספר הבא.**

מהוקצעת, מקוצרת, ולבטח כמעט אינה עוסקת במטפורות, הוא מתחיל את המשפט במילה "וואנס"- חד, ענייני, קצר- כל כל צבאי. הסיפור מסופר בארבעה קולות שונים, כולם של בני משפחה אחת: אודי עם שלום, אלוף משנה- מפקד, אבא ובעל; יעל עם שלום רעייתו, אשת המילים. עורכת וכותבת השולטת בעולם המילים והמטפורות או שהן שולטות בה עד שהיא הופכת להיות לא ברורה לעצמה ולסביבתה; אופיר, בנם הבכור, ילד בעל דמיון מפותח במיוחד המתמודד עם הקשיים בחייו ובחיי הסובבים אותו. ילד המאמין באמת ובתמימות ביכולותיו להזיק אבל גם לתקן. ילד רגיש, האוצר בתוכו את סבלם המשפחתי, עד שאינו יכול להכיל את הכאב יותר. ילד מגמגם שאינו מצליח לבטא את מצוקתו; הקול האחרון הוא קולה המתוק והנקי של מאיה הקטנה, שתפקידו לרצות ולהרגיע. מאיה בתפקיד הילדה הטובה היא ילדה נעימה, נינוחה ונוחה ובשביל להיות כזאת אסור לה להתבגר ולראות נכוחה את פני הדברים. כל אחד בסגנונו האישי ובזווית הראיה שלו את האירועים בונים יחד את רצף העלילה. אודי איש שלום הוא מג"ד אשר מיועד לעמוד בראש כוח שתפקידו יהיה לפנות את גוש קטיף. הסיפור מתחיל תקופה קצרה לפני ההתנתקות (אוגוסט 2005) בשלב ההכנות והסימולציות, ומתנהל במקביל בשני המישורים- האישי משפחתי והלאומי-פוליטי עד להתנגשותם